

[Bindslev.]

ning, som det private Initiativ ikke vil kunne magte alene. Man behøver blot at sammenligne de 32 000 Kr.s Tilskud, som Staten aarlig ofrer paa Handelshøjskolen, med de Summer, som den ofrer paa de andre Erhvervshøjskoler: Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen, og enhver vil da straks se det rimelige i, at Staten i højere Grad ogsaa her træder til med sin Støtte.

Det skulde glæde mig, om den højtærede Handelsminister vilde udtale sig nærmere herom og ikke blot standse ved at udtale sig, men ogsaa gribe til Handling og lede Handelshøjskolen frem ad Baner, som vil føre til en Blomstring ikke alene for Handelshøjskolen selv, men ogsaa for vort Erhvervsliv som Helhed.

Endelig skal jeg til Slut tillade mig at fremføre mit præterea censeo: For øvrigt mener jeg, at den Form, hvorunder man uddeler Understøttelser til Kunstnere og Videnskabsmænd, bør ændres.

Vesterager: Den Betragtning er ikke sjældent blevet fremsat, at et Værk har størst Interesse ved det, der ikke staar i det; denne Betragtning er ogsaa en Gang imellem gjort gældende overfor Finansloven, og jeg synes, at man ogsaa i nogen Maade kunde sige om Trontaler, at de undertiden samler mest Interesse om det, der ikke staar i dem. Dette gælder sikkert ogsaa den Trontale, som Rigsdagens Arbejde i Aar blev indledet med, særlig da, naar man betragter Spørgsmaalet om den økonomiske Politik. Den indeholder den Udtalelse om Regeringens økonomiske Politik, at den har til Hovedformaal at afpasse de offentlige Udgifter og dermed Skattebyrden efter Erhvervslivets Bæreevne. Dette er jo fuldkommen rigtigt; men der er et Ord, som slet ikke er nævnt i denne Forbindelse, nemlig Ordet „Beskæftigelse“. Og det er min fulde Overbevisning, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel havde Ret, naar han forleden udtalte, at det er Erhvervslivets Alfa og Omega, det vigtigste i hele vor økonomiske Politik. Men her har det altid været uhyre vanskeligt for os Konservative, fordi man her i Landet har den Opfattelse, at man maa kunne nøjes med Tilskud til forskellige Ting hist og her. Fra socialdemokratisk Side har man, og ikke mindst foran det nu afsluttede Valg, bestandig kørt paa den Linie, der stillede Krav til Statskassen om Tilskud; man har ligefrem gjort sig Umage for at organisere alle de Mennesker, der stillede Krav, lige fra Tjenestemænd til Aldersrentenydere. Det er i Virkeligheden den Politik,

der er bygget paa, at faa samlet saa mange Mennesker som muligt om dette Krav. Jeg tror ikke, denne Politik vil holde i det lange Løb. Det vil være Spørgsmaalet om Beskæftigelse, der vil blive det afgørende, fordi det har den største Betydning, om man kan udvikle Erhvervslivet, saa at der kan blive Arbejde og Fortjeneste til saa mange som muligt. Venstre har haft saare vanskeligt ved at forstaa, at man til Opbyggelse af en virkelig Beskæftigelsespolitik ogsaa maa tage bl. a. Toldlovgivningen med og tage den i sin Tjeneste for at løse disse saare vanskelige Spørgsmaal.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre i Anledning af mit hele Syn paa det økonomiske og ogsaa paa Beskæftigelsesspørgsmaalet herhjemme. Jeg tror, det vil være vanskeligt at komme overens om at faa noget virkeligt udrettet, hvis ikke vi kan finde nye Veje frem, og hvis ikke vi kan finde nye Erhvervsgrene, som vi muligvis kan samles om og prøve paa at bygge op. Jeg skal her henvise til, hvad en af mine Partifæller, det ærede Medlem Hr. Fraenkel, Gang paa Gang har peget paa, og som ogsaa jeg ude paa Møder har gjort mig til Talsmand for i Haab om, at man derved kunde skabe Forstaaelse af, at man gennem enkelte Begunstigelser og Opmuntringer kunde fremme vor Evne til at forsyne os selv i langt højere Grad, end vi hidtil har kunnet. Der ligger jo indenfor vort Lands Grænser en Mængde Opgaver, som vil kunne give Arbejde til mangfoldige, hvis vi rigtig vilde tage fat paa dem. Jeg skal nævne nogle enkelte praktiske Spørgsmaal i denne Forbindelse.

For det første vil jeg gøre nogle Bemærkninger om Forholdene paa Vestkysten, som jeg jo særlig kender; idet jeg repræsenterer disse Egne. Da Tyborønhavnen blev bygget, var der mange, der spaaede, at den ingen Betydning vilde faa; men det har dog vist sig, at Besejlingsforholdene er blevet bedre deroppe Aar for Aar, at Sejllobet er blevet dybere; og hvis man vilde ofre et ganske beskedent Beløb paa dets Udvidelse, kunde man sikkert opnaa et udmærket Resultat. Jeg tror, at der kunde skabes en udmærket Udfaldsport imod Vest for vor Handel og vort Fiskeri, noget, som vilde være af den allerstørste Betydning for disse Egne omkring Limfjorden.

Da vi fik Spørgsmaalet om Hvide Sande løst, var jeg ikke særlig glad for den Ordning, der blev truffet; det var kun gennem store Vanskeligheder, vi naaede til et Resultat; og der blev fra mange Sider lagt Forslaget Hindringer i Vejen. Men Spørgsmaalet var